

[Birte Weiss]

Endelig vil jeg lige pege på, at man i målsætningsudvalget bruger udtrykket »hele landets teater«. Vi ønsker også i socialdemokratiet, at Det kgl. Teater skal fungere som sådant. Det vil betyde flere turneer og transmissioner fra Det kgl. Teater.

Med disse bemærkninger vil jeg godt anbefale lovforslaget til en hurtig behandling, og jeg vil gerne føje til: der er hårdt brug for det.

Mette Madsen (V):

Da folketinget åbnede den 3. oktober i 1978, sagde statsminister Anker Jørgensen på SV-regeringens vegne – Folketingstidende 1978–79, sp. 17:

»Regeringen vil søge en løsning, der kan sikre Det kgl. Teaters fremtid til gavn for hele landet. Den skal bygge på, at de tre kunstarter fortsat holdes samlet, at Det kgl. Teater organiseres, så det får friere muligheder for at tilrettelægge sin virksomhed bl. a. med hensyn til gæstespil, at der fortsat skal være adgang for TV til at transmittere fra Det kgl. Teater, og at der sker en omlægning af driftsformen, som sikrer en mere hensigtsmæssig drift af teatret.«

Disse ord står venstre stadig ved. Derfor må vi klart afvise § 2, der indebærer en opsplitning af de tre kunstarter.

Venstre vil ikke afvise, at vor nationalscene kan behøve en ny skuespilscene, og vi håber også, at den lykkelige dag engang vil oprinde, da vi får råd til at bygge den, men som tiderne er, må vi i første omfang koncentrere os om den hårdt tiltrængte ombygning og modernisering af Gamle Scene, en ombygning, der samtidig vil løse nogle af Nye Scenes problemer.

Men for at give grønt lys for bevillinger hertil, så resultatet bliver pengene værd, mener venstre, det er helt nødvendigt, at en række betingelser opfyldes.

For det første: ombygningen skal tilrettelægges således, at man bevarer mulighederne for senere at kunne fortsætte ned langs Holmens Kanal, den dag vi har råd til en ny scene for skuespillet.

Ombygningen må endvidere indebære bedre forhold for radio- og TV-transmissioner, da dette er en af måderne til i højere grad end hidtil at gøre Det kgl. Teater til hele landets teater. I det hele taget må det

overordnede mål for Det kgl. Teater være, at det kunstneriske arbejde på teatret i videst muligt omfang må være tilgængeligt for hele befolkningen, uanset hvor i landet man har sin bopæl.

Men Det kgl. Teaters problemer er jo ikke kun bygningsmæssige. Derfor må venstre for det tredje betinge sig, at alle overenskomster og reglementer opsiges og genforhandles med det resultat, at man får en smidig og rationel arbejdsgang. Det er da også den enstemmige indstilling fra målsætningsudvalget, der omfattede såvel ledelse som alle personalegrupper på teatret.

For det fjerde må Det kgl. Teater omdannes til en § 2-virksomhed, da dette vil give en langt bedre udnyttelse af teatrets ressourcer, og det var da også det, der lå i det citat fra statsministerens åbningstale i 1978, som jeg indledte med.

Endvidere må vi have helt klar besked på, hvor stor rationaliseringsgevinsten vil blive. Det kan ikke læses af bemærkningerne, og det er også svært at se i rationaliseringsundersøgelsen, der for øvrigt endnu ikke officielt er oversendt til folketingets medlemmer.

Vi må naturligvis også have en fysisk-økonomisk kapacitetsvurdering eller sagt på jævnt dansk: en plan over, hvordan byggeriet kan styres effektivt. Kan det i det hele taget lade sig gøre at foretage et så komprimeret byggeri på den skitserede tid?

Sidst, men ikke mindst: hvilke planer har ministeren for teatrets aktiviteter i ombygningsperioden? Må jeg i denne forbindelse tilføje, at venstre ikke er særlig positiv over for, som ministeren nævner i bemærkningerne, at udvide teatrets driftsformer, medens vi står midt i en så gennemgribende ændring af teatrets forhold, som der her er tale om.

Det er mig meget magtpåliggende at understrege, at alle disse betingelser ikke må tages som et udtryk for en vrangvillig indstilling fra venstres side, tværtimod. Venstre ønsker at bevare Det kgl. Teater, vi ønsker i så høj grad som overhovedet muligt at gøre det til hele landets teater, og derfor ønsker vi naturligvis også, at Det kgl. Teater skal være en moderne og velfungerende arbejdsplads. Det kgl. Teaters historie er lang, og hvad det kunstneriske angår, har Det kgl. Teater lige siden den gloriøse Grønnegadetid givet det danske folk uvurderlige glæder og inspirationer, samtidig med at det er blevet en facet i